

A 18-A CONFERINȚĂ GENERALĂ A ICOM. MELBOURNE, 1998

Virgil Ștefan NIȚULESCU

Consiliul Internațional al Muzeelor s-a întrunit în conferință generală, pentru a doua oară, în istoria sa, în emisfera sudică, în octombrie 1998, la Melbourne. Conferința a vădit imensă ambiție a australienilor de a dovedi că și țara lor face parte dintre cele mai dezvoltate națiuni ale lumii. Organizarea manifestărilor - care au avut în centrul lor a 18-a Conferință Generală a ICOM (precedind-o și succedindu-i-se) - a fost, într-o oarecare măsură, o repetiție pentru manifestările, mai grandioase și mai energofage, care vor avea loc în 2000, cu ocazia desfășurării Jocurilor Olimpice de la Sydney.

Pentru a face față tuturor dificultăților organizatorice și pentru a asigura concentrarea eforturilor sub o singură entitate decizională, încă din 1996 a fost creată o companie de stat, finanțată de la buget și din surse private, pentru o perioadă limitată, umind să fie desființată la sfârșitul anului 1998, după ce conturile bancare vor fi fost închise. Această companie (ICOM 98 Limited) l-a avut în fruntea consiliului de administrație pe John Button, care s-a dovedit a fi extrem de eficient în coordonarea tuturor activităților. Sute de specialiști și alte sute de voluntari au lucrat, intens, pentru pregătirea acestui eveniment, care s-a dovedit a fi conferința cu cea mai numeroasă

participare din istoria muzeografiei mondiale (peste 1500 de delegați din mai mult de 70 de țări).

Ca în toate cazurile similare, și cu această ocazie au fost organizate o mulțime de manifestări paralele (conferințe, excursii de documentare, vernisaje, prezentări de produse etc.), înaintea, în timpul și după încheierea conferinței. Poate că cea mai importantă a fost cea de a treia ediție a Forumului Internațional UNESCO „Universitatea și patrimoniul”, găzduită de Universitatea Deakinii, între 4 și 8 octombrie 1998. După edițiile din 1996 (Valencia) și 1997 (Quebec City)iv, a fost creată o rețea care a pus bazele unei baze de date cuprinzând cursuri universitare cu privire la patrimoniul, specialiști și proiecte în domeniu. Rețeaua a fost realizată în colaborare cu ICOM, ICOMOS, ICCROM, Federația Internațională a Arhitecților Peisagiști (IFLA) și Uniunea Internațională a Arhitecților (UIA). Propunându-și să mobilizeze resursele umane și tehnice ale universităților din întreaga lume, în vederea întăririi cooperării naționale și internaționale pentru protejarea patrimoniului cultural, să creeze o rețea de solidaritate, asistență mutuală și schimb de cunoștințe între universități, în domeniul patrimoniului cultural și să încurajeze dezvoltarea

- Printre numeroșii sponsori, îl amintim pe cel mai important - NEC -, dar și pe Kodak, Tattersall's, Arts Narrowcasters, KPMG, Baulderstone Hornibrook, Australian Tourists Commission, Deacons Graham & James Lawyers, Arthur Anderson (Honorary Auditorial) și mulți alții, de mai mică importanță.
- Din România, în afară de autorul acestor rânduri, s-au mai anunțat participarea d-nii Mugur Isărescu, Cristian Păunescu și Mihai Chiriac (din partea Muzeului Băncii Naționale a României) și d-na Daniela Daneliuc (din păcate, ea nu a mai putut lua parte, dar comunicarea i-a fost citită, în cadrul reuniunii CIDOC).
- Ca mărime, aceasta este a șasea universitate australiană.
- A patra ediție s-a desfășurat în 1999, la Fez.

5. Amintim faptul că, în înțelesul stabilit de UNESCO, patrimoniul tangibil este cel fizic, iar cel intangibil este patrimoniul imaterial (muzica, tradiții, obiceiuri, legende etc.).

studierii patrimoniului cultural în universități - îmbinând teoria cu experiența practică -, forumul a prilejuit prezentarea, decătrecei 140 dedelegați, din 46 de țări, a 83 de comunicări și stabilirea unui program de activități conținând 20 de proiecte. Forumul s-a încheiat cu adoptarea Declarației de la Melbourne, care, păstrând recomandarea întăririi cooperării cu ICOMOS, ICCROM, ICOM și WMF (Fondul Patrimoniului Mondial), a invitat rectorii universităților din întreaga lume să ofere sprijin logistic și financiar pentru activitățile Forumului UNESCO „Universitatea și patrimoniul”, să introducă sau să dezvolte programe educaționale în domeniul legislației de patrimoniu și să întărească - prin programe de specializare, burse și stagii de pregătire - cooperarea lor internațională. Universitățile reprezentate la Forum au identificat cinci câmpuri prioritare de acțiune, în legătură cu patrimoniul:

1. Acțiunea normativă. Legislație națională și internațională de patrimoniu

* Legislația națională

* Predarea legislației de patrimoniu în universități

* Convenții și recomandări internaționale

2. Transferul de cunoștințe și constituirea bazelor de date

* Inventarierea monumentelor, siturilor și muzeelor

* Inventarierea cursurilor, programelor de pregătire, a tezelor și dizertațiilor despre patrimoniu

* Metode de cercetare și conservare

3. Acțiuni operaționale

* Contribuții la planificarea urbană și la administrarea siturilor clasate

* Contribuții la proiectele de salvare a patrimoniului tangibil și intangibil

4. Pregătire

* Crearea de catedre UNESCO în domeniul patrimoniului

* Implementarea unor ateliere de pregătire și ale tinerilor, în domeniul patrimoniului

* Înființarea de burse și stagii de pregătire

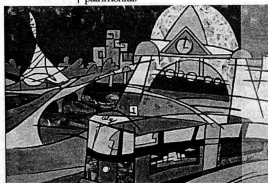
5. Acțiune promoțională

* Evenimente culturale, expoziții, conferințe, filme și publicații

* campanie pentru creșterea gradului de conștientizare a studenților din universități

* implementarea unor convenții internaționale

* Stabilirea unei relații de parteneriat cu cercurile științifice și industriale, în vederea punerii la punct a unor planuri de protejare și

**18th General Conference
& 19th General Assembly
of the
INTERNATIONAL COUNCIL
OF MUSEUMS**

Saturday 10 - Friday 16 October 1998
MELBOURNE CONVENTION CENTRE
A 1101 RMI, JUSTE AU

punere în valoare a patrimoniului

Lucrările Conferinței ICOM propriu - zise au fost precedate de întrunirea Comitetului Consultativ al ICOMvi, la care, printre altele, participanții au fost informați că organizația a depășit 15.000 de membri (din care, peste 13.000 sînt membri individuali), grupați în 26 de comitete internaționale. A doua zi (10 octombrie), în paralel cu ședința Consiliului Executiv al ICOM, mai multe comitete internaționale și-au programat întrunirile grupurilor de lucru care activează în cadrul acestor comitete.

Deschiderea Conferinței a avut loc, în ședință plenară, în ziua de 11 octombrie, la Centrul Convențiilor (Melbourne Convention Centre), cu participarea guvernatorului general al Australiei. În afara discursului rostit de președintele ICOM, Saroj Ghose, celelalte pot fi împărțite în două categorii: ale australienilor - preocupati, în primul rînd, de problemele țării lor - și ale neaustralienilor. Primii - Bill Nicholson, William Deane, Jeff Kennett (primul ministru și ministru al artelor în statul Victoria, a cărei capitală este Melbourne), Sue-Anne Wallace, Des Diffin, Fred Chaney, Marcia Langton, Mary Kalantzis, Ann Curthoys, Lynda Burney - au pus în evidență, mai ales, problemele specifice culturii australiene. Națiunea australiană este formată - în proporție de 98% - din imigranți sosiți din peste 140 de țări. Problema cea mai dificilă rămîne reconcilierea nou-veniților cu cele 2 procente de indigeni (împărțiți în aproximativ 600 de populații, care vorbesc limbi și idiomuri diferite). În această

conjunctură, multiculturalismul a devenit o politică de stat, iar despre sosirea europenilor, în 1798, se vorbește ca despre „invasia europeană”. Totuși, reconcilierea este o inițiativă foarte recentă. Pînă în 1967, populația indigenă era tratată drept parte a faunei locale (fiind protejată printr-o lege care se referea la „natura” australiană). Din această cauză, resentimentele sînt, încă, foarte acute. Cum tema Conferinței a fost „Muzele și diversitatea culturală - culturi vechi, lumi noi”, și celelalte comunicări prezentate s-au referit la probleme asemănătoare. Lucrarea lui Mutumba Mainga Bull (citită de Vincent Katanewka) a pus problema reflectării muzeografice a culturii celor 73 de populații indigene din Zambia, în cele numai 7 muzee ale țării, iar Emmanuel Kasarherou a atacat o problemă similară: în Noua Caledonie, locuită de doar 150.000 de persoane (44% din aceștia sînt kanaci) se vorbesc 28 de limbi. Una dintre cele mai interesante și consistente comunicări a aparținut directorului Muzeului de Istorie a Orașului, din Barcelona, Antoni Nicolau. El a definit muzeul actual drept o expresie a burgheziei, care fixează referințele sociale, știut fiind că patrimoniul cultural însuși este o construcție socială. În societatea postmodernistă contemporană, în care muzeul se află într-un continuu proces de schimbare, se pune problema identității celor care decid ce (mai) înseamnă patrimoniul cultural și, în ultimă instanță, ce (mai) intră în muzeu. Pe de altă parte, concepția postmodernistă care a dat naștere teoriei „sfîrșitului istoriei” a fost taxată, paradoxal, drept una

6. Deși structura ICOM este, în general, cunoscută, precizez că organizația este condusă de un consiliu executiv (din care fac parte persoane alese de către Adunarea Generală a ICOM), avînd sprijinul unui comitet consultativ, care include președinții tuturor comitetelor naționale și internaționale ale ICOM.
7. Deși limbile de lucru ale ICOM sînt engleza, franceza și spaniola, pentru masiva delegație de ruși (98 de participanți), la ședința plenară s-a asigurat și traducere simultană în rusă.

conservatoare, pentru că neglijează procesele istorice care au loc în prezent și care schimbă, total, perspectiva culturală, modificând identitățile culturale.

Zilele de 12, 13 și 14 octombrie au fost, în întregime, dedicate întrunirilor anuale ale comitetelor internaționale (numai 24 dintre ele și-au ținut ședințele) și desfășurării unor sesiuni tematice de comunicări: „Dezvoltarea internațională a muzeelor“, „Piața ideilor“, „Turismul și protejarea patrimoniului cultural“, „Muzeele și femeile“. Totodată, Ministerul Educației, Culturii și Științei din Olanda a prezentat o serie de comunicări grupate sub genericul „Muzeele olandeze și diversitatea culturală. Culturi diverse, lumi comune“. Ar fi imposibil de rezumat cele discutate în atâtea sesiuni paralele, mai ales că nu am putut lua parte decât la foarte puține dintre ele. Este important de subliniat, însă, că, în general, intervenții au căutat să răspundă temei generale a conferinței, chiar și în cazurile în care comitetele internaționale și-au propus să abordeze diverse alte sub-teme.

În paralel, au avut loc și întrunirile comitetelor regionale, între care și cea a ICOM Europa. Cu această ocazie, România a fost acceptată drept membru cu drepturi depline în comitet și s-a deschis calea primirii sale și în subcomitetul CEICOM (ICOM - Europa Centrală)viii.

Conferința a continuat cu o zi rezervată excursiilor în Melbourne (4 trasee) și în împrejurimi (7 trasee) și s-a încheiat printr-o altă ședință plenară - în 16 octombrie -, cu rol, mai ales, protocolar. În aceeași zi s-a desfășurat și cea de a 19-a adunare generală a ICOM, care a ales un nou consiliu executiv, un nou președinte (în persoana lui Jacques Perot, a votat planul trienal de activitate (1999 - 2001) și tradiționalele rezoluții.

Următoarea conferință generală (a 19-a) și următoarea adunare generală (a20-a) vor avea loc la Barcelona, în iulie 2001.

*
* *

8. Abia în decembrie 1999, cu ocazia participării d-lui Alexandru Marinescu, președintele Comitetului Național Român ICOM, la întrunirea anuală de la München, acesta a devenit membru al CEICOM.

Australia, o țară de doar 19 milioane locuitori, are peste 2.000 de muzee, cele mai vechi datînd de pe la 1820. După informațiile Biroului Australian de Recensămînt Statistic, în 1991, în muzeele australiene lucrau mai mult de 4.500 de angajați. Patru ani mai tîrziu, peste 8,146 milioane vizitatori au intrat în muzee, galerii de artă și biblioteci (în timp ce, la meciurile de fotbal și crichet au asistat un total de sub 5 milioane persoane). Fiind și stat federal, în Australia există numeroase organisme, la nivel regional și federal, ale statului, ale municipalităților și ale specialiștilor, publice și private, care se îngrijesc de patrimoniul cultural al țării, inclusiv, de muzee. Documentul care strînge, laolaltă, informații despre eforturile statului pentru protejarea patrimoniului cultural este elaborat de Ministerul Comunicațiilor, al Economiei Informației și al Artelor, și se intitulează Colecțiile de patrimoniu ale Australiei. De fapt, textul reprezintă o strategie națională pentru conservarea colecțiilor de patrimoniu cultural al Australiei. Strategia are în vedere și contribuția autorităților locale și a organizațiilor neguvernamentale, accentuînd asupra

necesității parteneriatului între aceste entități. Strategia stabilește niște obiective și date foarte precise de îndeplinire pentru următorii trei ani. Documentul reprezintă, fără îndoială, un exemplu care ar putea fi urmat și de țara noastră.

În timpul scurt pe care l-am avut la dispoziție, nu am putut să vizitez decît foarte puține muzee. Totuși, merită consemnate unele caracteristici ale acestora.

Din păcate, Muzeul Melbourne - „cel mai mare muzeu al emisferei sudice”, după cum glăsuia o reclamă - urma să se redeschidă, sub o cu totul nouă înfățișare, abia în iulie 2000. Noul muzeu este construit în vecinătatea clădirii Expoziției Regale (construită în 1880xi) și în apropierea grădinilor Carlton. Pe mai mult de 16.000 m² de spații de expunere vor putea fi vizitate, printre altele: Galeria Vieții (cu 8.000 de plante din 120 specii diferite, reconstituind o pădure australiană), Centrul Aborigin Bunjilaka, Muzeul Copiilor și expozițiile dedicate mediului, științei, tehnologiei, minții și corpului omenesc, societății australiene și culturilor indigene. Muzeul va fi dotat și cu o sală de teatru cu ecran pentru

9. Cultural Ministers Council, Heritage Collections Council,

Australia's Heritage Collections, Denton Corker Marshall, a costat peste 263 milioane dolari australieni.

11. Este cea mai veche clădire, încă, existentă, din seria celor construite în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, pentru expoziții universale. Clădirea a găzduit și primul parlament federal al Australiei, în mai 1901.

12. Con cursul a
fost câștigat de
Edwards
Madigan
Torzillo Briggs
International
Pty Ltd, sub
conducerea lui
Colin Madigan.

proiecții în sistem IMAX, sală de conferințe și multe alte facilități. Pînă la deschidere, clădirea Expoziției Regale găzduiește expoziții temporare (cum a fost și cea organizată în onoarea participanților la conferința ICOM).

Construcția care adăpostește Galeria Națională a Australiei a fost ridicată - în urma unui concurs realizat în 1968xii - în 1973, în preajma lacului Burley Griffin, lucrarea fiind încheiată abia în 1981 și inaugurată - în prezența Reginei Elisabeta a II-a - la 12 octombrie 1982. Arta australiană - de la John Glover, sosit la Antipozii în 1830, și aborigenul Tommy McRae, care a desenat pe la 1880, pînă la contemporanii Albert Tucker și Danila Vassilieff - își are locul alături de cea asiatică și din Oceania, dar și de cea precolumbiană. Chiar dacă nu foarte valoroasă, colecția de artă europeană și nord-americană include, totuși, lucrări de Rubens, Tiepolo, William Blake, Benjamin West, Daumier, Courbet, Monet, Degas, Toulouse - Lautrec, Malevich, Magritte, Miró, Picasso, Matisse, Léger, de Kooning, Pollock, Hockney, Lichtenstein. Două Păsări în spațiu, sculptate în marmură albă și neagră de Brâncuși în 1931 - 1936, despre care muzeografil australieni susțin că sînt cele mai mari din seria începută în 1910, sînt expuse în apropierea unei lucrări de David Smith.

O foarte interesantă secție a Muzeului statului Victoria este Muzeul Științei, situat în clădirea care adăpostește stația de pompare a apei de la Spotswood, care colecta apele uzate venite din Melbourne, le trata și

le reda rîului Yarra, care străbate metropola. Proiectată încă de prin 1889, stația a fost inaugurată în 1898 și a funcționat pînă în 1947. După o perioadă de părăsire, la propunerea comunității locale - mîndre de faptul că, între timp, ajunsese cea mai veche stație pentru tratarea apelor uzate din Australia (și cu cel mai vechi motor construit de firma britanică Hathorn, Davey & Co. Existente, încă, în lume) - clădirea și toate utilajele au fost restaurate, noul muzeu colecționînd obiecte de istorie a tehnicii din tot mai multe domenii. Depozitele sînt vizitabile, iar cei patru voluntari pensionari (unul dintre ei fiind paraplegic!) asigură cel mai competent și căutat ghidaj.

Muzeul Imigrației este amenajat, împreună cu Muzeul Antichităților Elenice, în vechea clădire a vamei din Melbourne (construită în 1855 - 1876), ambele fiind deschise, în chiar zilele Conferinței. Comunitatea greacă este cea mai numeroasă grupare etnică non-britanică din Melbourne, ceea ce îi conferă o poziție privilegiată în oraș. Expoziția inaugurală (Tezaurul de la Aidona: Sigilii și bijuterii din epoca tîrzie a bronzului egean) a fost oferită chiar de statul elen. Este interesant de observat că expozițiile - de fapt, secții ale aceluiași Muzeu al statului Victoria - au fost realizate într-un timp record, muzeele fiind complet amenajate în numai doi ani.

Utilizînd foarte mult dioramele și reconstituirile, Muzeul Imigrației reușește să aducă la viață o sumedenie de istorii personale, care dau viață și culoare unor generații întregi de imigranți. Muzeul trăiește nu doar pentru urmașii australieni ai

acestor imigranți, ci și, mai ales, prin familiile lor. Practic, majoritatea obiectelor constituie donații acestora.

Muzeul de Artă Ian Potter găzduiește colecții interesante de artă australiană din ultimele două secole, dar și colecții arheologice. Muzeul - o inițiativă privată - este administrat de Universitatea din Melbourne. Totuși, în pofida reputației, colecțiile sînt destul de puțin reprezentative.

Muzeul Teatrului din Melbourne, deși nu este foarte mare, este realizat cu o foarte mare grijă a detaliului și, mai ales, este exemplar îngrijit.

Una dintre excursiile de documentare oferite de organizatori a putut asigura, în doar o singură zi, vizitarea Centrului Științific Monash (pe locul unde, la Inverloch, s-au descoperit mai multe oseminte de dinozauri), a vechii linii ferate, pe care funcționează mai multe locomotive și vagoane din secolul XIX (salvate de la distrugere de organizațiile locale de pensionari, care le și îngrijesc!), a unei ferme de colonist reconstituită minuțios pe Insula Franceză, Centrul de Conservare pentru Koala și, în fine, „parada pinguinilor” de pe insula Phillip (cel mai nordic punct din emisfera sudică, unde apar pinguini).

*
* *

Rezoluția Nr. 1: Muzeele și diversitateaculturală

Recunoscînd semnificația perenă a Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948),

Constatînd crescîndă angajare a muzeelor și a altor instituții care administrează resursele patrimoniului cultural, în întreaga lume, în direcția

preocupărilor cu profil multicultural,

Făcînd apel la diferitele rezoluții ale Adunărilor Generale ale ICOM, privitoare la dezvoltarea comunitară și a culturii.

Fiînd preocupată de tensiunile continue din diverse părți ale lumii, cauzate de înțelegerea culturală inadecvată,

Cea de a 19-a Adunare Generală a ICOM, ținută la Melbourne, în Australia, la 16 octombrie 1998,

Declară angajamentul său pentru:

a. promovarea drepturilor culturale ale tuturor popoarelor, prin intermediul reafirmării valorilor înscrise în Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu ocazia celei de a 50-a sa aniversare,

b. sprijinirea proiectului de Declarație a Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Popoarelor Indigene ale Lumii,

c. dezvoltarea muzeelor ca surse de promovare a valorilor patrimoniului care au semnificație pentru toate popoarele, prin intermediul dialogului intercultural,

d. împărtășirea preocupărilor, a realizărilor și proiectelor care sînt legate de diversitatea culturală, de pacea și armonia generale, înregistrate în cadrul întîlnirilor comitetelor regionale, interregionale și internaționale,

e. promovarea accesului comunităților culturale la informațiile și colecțiile relevante pentru patrimoniul lor cultural.

Rezoluția Nr. 2: Muzeele și turismul cultural

Aducînd în memorie Rezoluția nr. 2 cu privire la Muzeu și turismul internațional, adoptată de a 12-a Adunare Generală a ICOM, de la

Moscova, în Rusia (fosta URSS), în 1977,

Luind în considerare creșterea rapidă a turismului, ca industria mondială cea mai importantă,

Fiind conștientă că dezvoltarea turismului oferă noi șanse pentru conservarea și punerea în valoare a patrimoniului,

Preocupată de impactul pe care creșterea turismului îl are asupra, deopotrivă, a patrimoniului tangibil, cit și asupra celui intangibil

Luind în considerare Proiectul de declarație a Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Popoarelor Autohtone și Proiectul de declarație a Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase și lingvistice,

Cea de a 19-a Adunare Generală a ICOM, ținută la Melbourne, în Australia, la 16 octombrie 1998,

Roagă ICOM ca, de urgență, a. să continue dialogul cu privire la dezvoltarea unei politici globale și durabile în legătură cu turismul cultural,

b. să colaboreze cu UNESCO, PNUD, ICCROM, ICOMOS și celelalte organizații preocupate de stabilirea unor norme pentru conservarea patrimoniului, în contextul dezvoltării turistice, și să facă astfel încât comunitățile interesate să poată obține beneficii durabile de pe urma turismului.

Rezoluția Nr. 3: Dezvoltarea regională și muzeele

Luind act de raportul final al Comisiei Mondiale pentru Cultură și

Dezvoltare, intitulat Diversitatea noastră creatoare,

Luind în considerare rezultatele Conferinței interguvernamentale cu privire la politicile culturale pentru dezvoltare, care a avut loc la Stockholm, în Suedia, în martie - aprilie 1998, și pe cele ale Conferinței Băncii Mondiale, intitulate Înțelegând cultura în cadrul dezvoltării durabile: investind în zestrea culturală și naturală, care a avut loc la Washington, în Statele Unite ale Americii, în septembrie 1998,

Recunoscând universalitatea rolului culturii în dezvoltare, bazată pe experiențele recente ale ICOM, în materie de schimburi culturale între Africa, America Latină și Caraibe, ca și pe constituirea Asociației Muzeelor din Insulele Pacificului,

Cea de a 19-a Adunare Generală a ICOM, ținută la Melbourne, în Australia, la 16 octombrie 1998,

Roagă ICOM ca, de urgență, să susțină grupurile de lucru și organizațiile regionale din zonele unde se face simțită o reală nevoie de dezvoltare a muzeelor și centrelor culturale, prin intermediul:

a. tinerii de ateliere și reuniuni cu participarea comitetelor internaționale și a organizațiilor regionale ale ICOM,

b. încurajării comitetelor internaționale pentru a-și ține reuniunile anuale în regiuni în care acestea nu avut, încăloc,

c. solicitării de ajutor din partea unor organizații ca UNESCO, Banca Mondială, PNUD și alte agenții, pentru punerea în operă a unor proiecte pilot care să favorizeze

muzeele și dezvoltarea culturală.

Rezoluția Nr. 4:

Consolidarea acțiunilor de luptă împotriva traficului ilicit cu bunuri culturale

Amintind Rezoluția nr. 4, cu privire la Traficul ilicit cu bunuri culturale, adoptată de a 14-a Adunarea Generală a ICOM, care a avut loc la Londra, în Regatul Unit, în 1983,

Amintind Recomandarea CIDOC cu privire la Cartea de identitate a obiectului, aprobată de Consiliul Executiv al ICOM, în iunie 1997,

Luind în considerare sărăcirea gravă a resurselor de patrimoniu, survenită în lumea întreagă, din cauza traficului ilicit,

Luind notă că, pînă acum, numai un număr redus de state au ratificat Convenția UNIDROIT cu privire la bunurile culturale furate sau exportate ilegal (1995), și că legile naționale privitoare la protejarea patrimoniului trebuie să fie îmbunătățite,

Cea de a 19-a Adunare Generală a ICOM, ținută la Melbourne, în Australia, la 16 octombrie 1998,

Cheamă muzeele de pretutindeni să:

a. încurajeze, la nivel național, adoptarea și implementarea Convenției UNIDROIT și

b. să amelioreze legile naționale în materia protejării patrimoniului.

Rezoluția Nr. 5: Protejarea patrimoniului cultural în timpul și după un conflict armat

Amintind Rezoluția nr. 2, adoptată de cea de a 18-a Adunare

Generală a ICOM, de la Stavanger, în Norvegia, în 1995.

Avind în vedere că o conferință diplomatică ce se va ține la Amsterdam, în Olanda, în martie 1999, va pregăti textul final al Celui de al doilea Protocol al Convenției de la Haga pentru protejarea bunurilor culturale în caz de conflict armat (1954),

Conștientă de importanța pe care un asemenea text îl poate avea pentru o mai bună protejare a patrimoniului cultural și pentru recunoașterea și facilitarea muncii Comitetului Internațional al Scutului Albastru,

Cea de a 19-a Adunare Generală a ICOM, ținută la Melbourne, în Australia, la 16 octombrie 1998,

Încurajează toți membrii comunității muzeale să:

a. participe activ la formularea politicilor naționale, în relație cu pregătirea celui de al doilea Protocol și pentru încurajarea Statelor Membre de a participa la aceste deliberări,

b. coopereze cu echipele naționale ale Proiectului UNESCO Patrimoniu, muzee și muzeologie pentru o tranziție socială, culturală și de mediu, care studiază fenomenele tranziției și pe ale formării în muzeele din noile democrații.

Rezoluția Nr. 6: Pentru o Convenție cu privire la Protejarea Patrimoniului Cultural Mobil de Interes Universal

Luind în considerare Rezoluția nr. 1, adoptată de cea de a 13-a Adunare Generală a ICOM, de la Ciudad de Mexico, în Mexic, în 1980, intitulată Muzeele și

patrimoniul mondial, Rezoluția nr. 2, adoptată de cea de a 15-a Adunare Generală a ICOM, de la Buenos Aires, în Argentina, în 1986, și Rezoluția nr. 2, adoptată de cea de a 18-a Adunare Generală a ICOM, de la Stavanger, în Norvegia, cu privire la Protejarea patrimoniului cultural în timp de conflict armat,

Luând în considerare recomandările atelierelor organizate de ICOM și UNESCO, cu privire la protejarea patrimoniului, și, mai ales, pe cele de la Bamako, în Mali, în octombrie 1994, cu privire la Traficul ilicit de bunuri culturale,

Conștientă de importanța lucrărilor deja realizate, în ultimii șapte ani, de către grupul ad hoc de reflecție al ICOM cu privire la patrimoniul mobil, și drept urmare a prezentării făcute Consiliului Executiv și Comitetului Consultativ în decembrie 1997,

Cea de a 19-a Adunare Generală a ICOM, ținută la Melbourne, în Australia, la 16 octombrie 1998,

Invită ICOM să integreze în activitățile sale acest obiectiv înscris în programul său trienal,

Recomandă cu hotărâre UNESCO să înscrie cu prioritate, în programul său, un studiu de fezabilitate cu privire la elaborarea unei Convenții cu privire la protejarea patrimoniului cultural care prezintă interes universal,

Solicită concursul altor organizații naționale și internaționale, guvernamentale și neguvernamentale, cum sînt Consiliul Europei și banca Mondială, în scopul dezvoltării programelor de protejare și punere în valoare a bunurilor culturale mobile, la nivel internațional.

*

* *

ABSTRACT

The author tries to depict the essence of the works and ideas presented at the Conference. Some of the Australian museums visited during the Conference are briefly introduced to the readers. The full texts of the 6 resolutions are, also, presented.